

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Volford Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal alperes ellen kisajátítási határozat felülvizsgálata iránt indított perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak dr. Megyeri Szilvia ügyvéd által képviselt I.r. , a személyesen eljáró II.r., III.r. beavatkozók, a Csongrád Megyei Bíróság 2007. március 26-án kelt 5.K.21.802/2006/12. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 5.K.21.802/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. november 2-án kisajátítási kérelmet terjesztett elő többek között a szegedi, II.r. beavatkozó tulajdonát képező hrsz-ú, a III.r. beavatkozó tulajdonát képező hrsz-ú és az I.r. beavatkozó tulajdonát képező hrsz-ú ingatlanok meghatározott részeinek kisajátítása iránt. A kérelem szerint a felperes utcanyitást tervezett, ezért közlekedési célból kérte a kisajátítást azzal, hogy az utcanyitást a városrendezési terv végrehajtása és ezzel együtt a szennyvízcsatornázás megoldása indokolja. A II. és a III.r. beavatkozó ingatlana a K. utcáról és a zsákutcának minősülő A. utcáról közelíthető meg. Az utcanyitás az A. utcát a K. utca felé átjárhatóvá tenné.

A kisajátítási kérelmet az alperes a 2006. augusztus 30-án kelt 231-40/2006. számú határozatával közérdek hiányában elutasította. Beszerezte H.L. eseti szakértő szakvéleményét és a vízügyi szakhatóság állásfoglalását és megállapította, hogy a perbeli ingatlanok részkisajátítását sem közlekedési igény, sem a szennyvízcsatorna-hálózat kiépítése nem indokolja.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, melyet az elsőfokú bíróság elutasított.

Megállapította, hogy a kisajátítás a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet (Ktvr.) 4.§ (1) bekezdés f) pontjában foglalt közlekedési közérdekű célból nem indokolt. Az alperes szakvélemény beszerzésével tisztázta, hogy az adott kertvárosias lakózónában az utcanyitás elkerülhetetlenül nem szükséges, a szennyvízcsatorna hálózat kiépítéséhez műszakilag szintén nem indokolt és nem is szükséges a területrészek kisajátítása. A perben a felperes új kisajátítási célként hivatkozott az ún. B. városrész forgalmi viszonyainak megváltozására, a közlekedési helyzet továbbfejlesztésére. Az alperes a kisajátítási kérelemnek a közigazgatási eljárásban megjelölt okait vizsgálta, vizsgálhatta, azoknak az okoknak fennállását sem a szakvélemény, sem a szakhatósági állásfoglalás nem támasztotta alá. A közlekedési koncepció és a forgalmi viszonyok megváltozása a kisajátítási eljárásban nem volt a vizsgálat tárgya, ez az új indok ezért a perben sem vizsgálható. A felperes az új tények alapján újabb kisajátítási eljárást kezdeményezhet.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálat kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ktvr. 18.§ (3) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a tényállást nem tisztázta, a kért bizonyítást nem folytatta le. Szükséges lett volna a közútfejlesztés közérdekűségét vizsgáló szakértői bizonyítás lefolytatása. A városrendezési terv is utca nyitását jelzi, főépítésze is erre vonatkozóan adott ki - a perben csatolt - állásfoglalást. A szennyvízcsatornázás a közlekedési közérdekű célhoz kapcsolódott, a közlekedési cél szükségessége nem került vizsgálatra.

A II. és a III.r. alperesi beavatkozók felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték, utaltak arra, hogy a csatornázás kisajátítás nélkül megvalósult.

Az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a kérelem tartalma szerint a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, amelyre nincs lehetőség. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, a bizonyítékok mérlegeléséből jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megalapozott határozott hozott, a kisajátítás közérdekűsége nem állapítható meg. A Legfelsőbb Bíróság a bizonyítékok felülmérlegelésére indokot nem talált. Az alperes

eseti szakértővel vizsgálta, hogy az utcanyításnak van-e közlekedési közérdekű célja, a csatornázáshoz kapcsolódó indoka. A közlekedési szakértői vélemény beszerzésén túl beszerezte az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség szakhatósági állásfoglalását a szennyvíz-csatornázás megvalósíthatóságára. Az alperes ezekből a bizonyítékokból helytállóan vont le azt a következtetést, hogy közlekedési, csatornázási célból az utcanyítás nem indokolt, ezért kisajátításnak nincs helye. A keresetet benyújtó felperesnek kellett volna bizonyítania a perben, hogy a közérdekűség fennáll. A felperes bizonyítási indítványt (6. számú irat) szükség esetre terjesztett elő és a közérdekűség bizonyítására indítványozott szakértői bizonyítást. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az alperes a közérdekűség fennállását megfelelően vizsgálta és helytálló döntést hozott a kisajátítási kérelem elutasításáról.

A felperes a kisajátítási kérelme indokát a perben megváltoztatva már közlekedési koncepció megváltozására hivatkozott kérelme alapjaként. A perben megváltoztatott indokkal előterjesztett kérelem vizsgálatára nem kerülhet sor, a megváltozott tények, körülmények alapján újabb kisajátítási eljárás kezdeményezhető. A felperes kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság főépítésze véleményét figyelmen kívül hagyta. Ez a vélemény arra hivatkozott, hogy utcanyítást a helyi városrendezési terv előírja, így a városfejlesztési cél igazolt. Ezt a tényt az elsőfokú bíróság nem vonta kétségbe, azonban azt felülbírálvá az utcanyítás közlekedési okból való indokoltságát a közlekedési szakvélemény alapján nem látta bizonyítottnak.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek, és a beavatkozóknak költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján rendelkezni nem kellett.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Budapest, 2008. január 16.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró

